

dringer; Tysklands Valgretsaldere er helt forandret, og i flere andre Lande er der ogsaa sket betydelig Nedsættelse af Valgretsaldere. Og vi maa huske paa, at de sejrende Lande i Verdenskrigen: England, Frankrig og Amerika, har denne 21 Aars Alder; saa kan vi vel ogsaa gaa med dertil. Der er et meget stærkt Krav om Nedgang i Valgretsaldere her i Landet.

Paa dette Punkt synes det ærede Medlem fra Assens ikke at ville strække sig saa vidt, som her er bragt i Forslag; han vilde kun gaa til, at vi straks indførte 25-Aars Valgretsaldere til Folketinget. Jeg takker for denne Indrømmelse som en Begyndelse og haaber, vi ved fortsat Forhandling skal kunne opnaa Enighed om en Valgretsaldere, som ligger lavere. Vi maa virkelig tænke paa, at det ikke er rigtigt; naar de 20-aarige Slesvigere nu skal stemme, om de skal til Danmark eller ej, at stille dem saaledes, at der skal gaa henimod 10 Aar, inden de faar Valgret til Folketinget — efter det ærede Medlems Indrømmelse dog kun 5 Aar — og hele 15 Aar, inden de kan stemme til Landstinget. Vi maa have Valgretsaldere nedsat af Hensyn til Slesvigerne og navnlig for ikke at skræmme alt for mange fra at stemme for Danmark paa Grund af den høje Valgretsaldere, vi har her. Derfor anbefaler jeg vedblivende indtrængende, at vi enes om en Valgretsaldere paa henholdsvis 21 og 25 Aar til Folketing og Landsting.

Med Hensyn til Punkt 4 bemærkede det ærede Medlem fra Assens, at hans Parti ikke ønskede, at Tallet 140 skulde udgaa — det drejer sig om Antallet af Folketingsmedlemmer —, og at hans Parti ikke ønskede, at Antallet af Folketingsmedlemmer for Kongerigets Vedkommende skulde forøges udover 140. Da det ærede Medlem fra Assens jo i Modsætning til det ærede Medlem fra Ringkøbing er ivrig Tilhænger af Enkeltmandskredse — jeg tager vistnok ikke fejl deri —, saa tror jeg, at det ærede Medlem her kommer til at modificere sit Standpunkt noget; thi det vil vistnok blive meget vanskeligt at gennemføre en retfærdig og god Valglov med Enkeltmandskredse, hvis man skal fastholde et saa begrænset Antal Enkeltmandskredse og dog ikke nedlægge mange af de nu bestaaende Kredse. Men derom haaber jeg, vi ved nærmere Forhandling skal kunne naa til Enighed.

Det ærede Medlem fra Assens har lagt Mærket til, at der foreslaas, at 2det Punktum i 1ste Stykke af § 37 i den nuværende Grundlov skal udgaa, og er derved kommet

til den Opfattelse, at der stilles Forslag om, at det ikke mere skal være Færøernes Lagting, som skal vælge Landstingsmanden for Færøerne. Jeg forstaaer, hvorledes denne Misforstaaelse er opstaaet. Det er, fordi det ærede Medlem ser, at det Punktum, hvori dette foreskrives, skal udgaa. Men det ærede Medlem har glemt, at der foran i Ændringsforslaget til § 36 udtrykkelig staaer: „Desuden vælges et Medlem af Færøernes Lagting“. Der bringes altsaa ikke noget Forslag frem om, at Lagtinget ikke fremdeles skal vælge Færøernes Landstingsmand. Men det er meget forstaaeligt, at Misforstaaelsen har kunnet opstaa hos det ærede Medlem fra Assens. Ligesom jeg altsaa er enig med det ærede Medlem i, at det er rigtigst, at Lagtinget bliver ved at vælge Landstingsmanden, er jeg enig med ham i, at Amtmanden og Provsten ikke, som selvskrevne Medlemmer af Lagtinget, bør beholde privilegeret Valgret til Landstinget. De to Embedsmænd er nu de eneste privilegerede Landstingsvælgere, vi har tilbage i Danmark, og dette Forhold bør naturligvis rettes. Det ligger i de særlig vanskelige Forhold med de stærke Stridigheder mellem to lige stærke Partier paa Færøerne, at det ikke er lykkedes at faa dette Forhold fjernet, men det vil nok snart komme.

Med Hensyn til de 18 landstingsvalgte Medlemmer forstod jeg det ærede Medlem fra Assens saaledes, at det kan ventes, at Venstre vil gaa med til, at disse herefter bliver valgt af det nye Landsting. Det betragter jeg ogsaa som en Retfærdighedshandling overfor de danske Sønderjyder, som kommer her til Landet, og som ellers ikke i lang Tid vil kunne komme til at øve den samme Indflydelse paa Landstingets Sammensætning som andre Vælgere i Danmark. Og jeg maa betragte det i saglig Henseende som langt bedre end den nuværende Ordning; thi den bedste saglige Begrundelse for, at disse 18 landstingsvalgte Medlemmer i det hele taget skal eksistere, maa søges deri, at man ad denne Vej, naar Folkevalget har fundet Sted, kan supplere Landstinget med saadanne enten særlig duelige eller særlig fortjente Kvinder eller Mænd, som de forskellige Partier i høj Grad maatte ønske kunde faa Sæde i Landstinget.

Om den anden Bestemmelse vedrørende disse 18. Bestemmelsen om, at de skal afgaa hvert 4de Aar, udtalte det ærede Medlem fra Assens, at det kunde han ikke anbefale. Jeg haaber, at han ved nærmere Forhandling dog skal kunne lade sig bevæge